

772

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 22 czerwca 2010 r.

w sprawie pomiarów statków żeglugi śródlądowej

Na podstawie art. 26 ust. 7 ustawy z dnia 21 grudnia 2006 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i zakres wykonywania czynności pomiaru statku;
- 2) wysokość i sposób uiszczania opłat za poszczególne czynności pomiaru statku;
- 3) wzory:
 - a) wniosku o przeprowadzenie pomiaru statku,
 - b) zaświadczenia z pomiaru statku,
 - c) świadectw pomiarowych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) nośność [t] — maksymalną masę ładunku, paliwa i ruchomego balastu, którą może zabrać statek, określoną jako różnicę wyporności statku zanurzonego do wodnicy maksymalnego zanurzenia i wyporności statku pustego, mierzoną w wodzie słodkiej (o gęstości 1,000 t/m³);
- 2) wyporność [m³] — objętość wody słodkiej wypartej przez statek przy danym zanurzeniu, równą objętości zanurzonej części kadłuba statku;
- 3) długość [m] — długość kadłuba statku, bez odbojnic, wsporników kotwic i płetwy sterowej;
- 4) największa długość lub długość gabarytowa statku [m] — długość kadłuba statku mierzoną z uwzględnieniem części stałych statku, takich jak odbojnice, wsporniki kotwic i płetwa sterowa;
- 5) szerokość [m] — największą szerokość kadłuba mierzoną do zewnętrznej powierzchni poszycia, bez odbojnic i osłon kół łopatkowych;
- 6) największa szerokość lub szerokość gabarytowa statku [m] — największą szerokość statku mierzoną w najszerszym miejscu, do zewnętrznych krawędzi stałych części statku, takich jak odbojnice i osłony kół łopatkowych;

- 7) wysokość [m] — wysokość kadłuba mierzoną w płaszczyźnie owręża od dolnej krawędzi stępki do górnej krawędzi pokładu głównego;
- 8) maksymalna wysokość przelotowa [m] — wysokość mierzoną od wodnicy statku pustego do najwyższej położonego punktu stałej konstrukcji statku;
- 9) minimalna wysokość przelotowa [m] — wysokość mierzoną od wodnicy statku pustego do najwyższego położonego punktu nierozbieralnej części kadłuba statku po opuszczeniu lub zdemontowaniu sterówki, pokładówki, masztu lub komina;
- 10) minimalna wolna burta [m] — odległość mierzoną w płaszczyźnie owręża od wodnicy maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia do górnej krawędzi pokładu głównego;
- 11) zanurzenie średnie [m] — zanurzenie obliczone jako średnia arytmetyczna wartości zanurzeń odczytanych na podziałkach zanurzenia dla danej wodnicy pływania;
- 12) największe zanurzenie [m] — zanurzenie statku do wodnicy maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia.

§ 3. 1. Armator składa do dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej wniosek o przeprowadzenie pomiaru statku według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Organ inspekcyjny zatwierdza przedłożoną przez armatora dokumentację techniczną statku, w tym rysunek naniesionych w wyniku przeprowadzenia czynności pomiaru statku podziałek zanurzenia oraz znaków i symboli pomiarowych, po udostępnieniu przez armatora, na żądanie organu inspekcyjnego, wszystkich pomieszczeń statku oraz udzieleniu informacji niezbędnych do wykonywania pomiaru statku.

§ 4. Z zastrzeżeniem § 6, do pomiaru przedstawia się statek:

- 1) bez ładunku i ruchomego balastu;
- 2) z minimalnym zapasem paliwa, nieprzekraczającym 0,5 % maksymalnej dopuszczalnej wyporności statku;
- 3) z właściwie rozmieszczonym pełnym wyposażeniem, załogą i zapasami, przy czym zapasy wody słodkiej nie powinny przekraczać 0,5 % maksymalnej dopuszczalnej wyporności statku;
- 4) z gotowymi do pracy instalacjami;
- 5) z wodą zęzową i balastową, której nie można usunąć z zęz i zbiorników balastowych w zwyczajnie przyjęty sposób;
- 6) wyposażony w urządzenia maszynowe.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 846 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 171, poz. 1057 oraz z 2009 r. Nr 98, poz. 818.

§ 5. Pomiar przeprowadza się:

- 1) w wodzie o gęstości $1,000 \text{ t/m}^3$, zwanej dalej „wodą słodką”;
- 2) przy bezwietrznej pogodzie lub w miejscu osłoniętym od wiatru i fali;
- 3) na wodzie stojącej;
- 4) przy głębokości wody pod stępką nie mniejszej niż 30 cm.

§ 6. Jeżeli statek przedstawiony do pomiaru nie spełnia warunków określonych w § 4 lub pomiar został przeprowadzony w innych warunkach niż określone w § 5 pkt 1, to w obliczeniach należy uwzględnić występującą różnicę obciążenia lub gęstości wody.

§ 7. 1. Wielkości zmierzone lub obliczone przy pomiarze statku określa się w następujący sposób:

- 1) długość, szerokość, wysokość i zanurzenie — w metrach, z dokładnością do dwóch znaków po przecinku;
- 2) wolną burtę — w metrach, z dokładnością do trzech znaków po przecinku;
- 3) objętość (wyporność) dla wody słodkiej — w metrach sześciennych, z dokładnością do trzech znaków po przecinku;
- 4) masę (nośność) — w tonach, z dokładnością do trzech znaków po przecinku.

2. Przy zaokrągłaniu do określonego miejsca po przecinku ostatnią cyfrę zwiększa się o 1, jeżeli następną cyfra po przecinku jest równa lub większa niż 5.

3. Wyniki pomiaru statku zapisuje się w protokole pomiarowym, który stanowi podstawę do wydania przez organ inspekcyjny zaświadczenia z pomiaru statku.

4. Wzór zaświadczenia z pomiaru statku określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 8. 1. Pomiar statku przeznaczanego do przewozu ładunków polega na określeniu jego nośności i następujących wymiarów kadłuba: długości, szerokości, wysokości, zanurzenia, minimalnej wolnej burty, a także wymiarów gabarytowych statku: największej długości, największej szerokości oraz maksymalnej i minimalnej wysokości przelotowej.

2. Pomiar objęta jest część statku pomiędzy wodnicą maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia a wodnicą statku pustego, wyposażonego w sposób określony w § 4 lub, na wniosek armatora, poziomą płaszczyzną przechodzącą przez najniższy punkt kadłuba statku.

§ 9. 1. Część statku, która ma być pomierzona, dzieli się na sekcje płaszczyznami poziomymi, wyznaczającymi odpowiednio wodnice, albo płaszczyznami siecznymi przechodzącymi przez prostą stanowiącą przecięcie płaszczyzn wymiennych w § 8 ust. 2. Grubość sekcji powinna być tak dobrana, aby przy danym kształcie kadłuba statku można było obliczyć ich objętość z wystarczającą dokładnością.

2. Objętość sekcji oblicza się przez pomnożenie połowy sumy pól górnej i dolnej wodnicy przez grubość sekcji.

3. Objętość sekcji ograniczonej płaszczyznami siecznymi oblicza się w sposób, o którym mowa w ust. 2, przy czym jako średnią grubość przyjmuje się pionową odległość między górną i dolną płaszczyzną w środku geometrycznym płaszczyzny środkowego przekroju sekcji. W obliczeniach można przyjmować dla wszystkich sekcji pionową odległość w wypadkowym środku geometrycznym.

§ 10. 1. W celu obliczenia powierzchni każdej wodnicy dzieli się ją rzędnymi prostopadłymi do płaszczyzny symetrii statku na części jednakowej długości.

2. Do obliczenia powierzchni poszczególnych części, w zależności od ich kształtu, stosuje się metody przyjęte w teorii okrętu do obliczania przekrojów wodnicowych, w tym wzór Simpsona.

3. Dla dziobowych i rufowych części można stosować aproksymację, w szczególności elipsą lub parabolą.

§ 11. Wynik dzielenia objętości sekcji przez jej grubość wyrażoną w centymetrach stanowi wartość wyporności statku na każdy centymetr średniego zanurzenia danej sekcji.

§ 12. 1. Pomiar statku nieprzeznaczonego do przewozu ładunków — oprócz określenia wymiarów kadłuba i wymiarów gabarytowych — ogranicza się do obliczenia metodą uproszczoną wyporności dla wodnicy maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia i dla wodnicy statku pustego albo dla jednej z tych wodnic.

2. Przy obliczaniu wyporności mogą być wykorzystywane wymiary podane w dokumentacji technicznej statku.

§ 13. 1. Obliczenie metodą uproszczoną wyporności dla danej wodnicy polega na pomnożeniu długości tej wodnicy przez jej szerokość i średnie zanurzenie do tej wodnicy, określone w środku jej długości, oraz przez współczynnik pełnotliwości kadłuba.

2. Współczynniki pełnotliwości określa się na podstawie dokumentacji technicznej statku, a przy braku krzywych hydrostatycznych — przyjmuje się wartości współczynnika ogólnie stosowane dla danego typu statku. Przy braku innych podstaw, przyjmuje się wartość współczynnika pełnotliwości równą 0,7.

§ 14. Weryfikację pomiarów przeprowadza się w celu stwierdzenia, czy wszystkie dane zawarte w świadectwie pomiarowym są aktualne, oraz sprawdzenia wymiarów, w tym zanurzenia w stanie pustym przy każdym znaku pomiarowym.

§ 15. W razie stwierdzenia zmian wymiarów lub zmian mających wpływ na wyporność statku dokonuje się ponownego pomiaru statku.

§ 16. Przy ponownym pomiarze statku usuwa się nieaktualne istniejące znaki pomiarowe, symbole pomiarowe i podziałki zanurzenia.

§ 17. Znak pomiarowy składa się z linii poziomej o długości 300 mm i linii pionowej o długości 200 mm, umieszczonej pod linią poziomą w połowie jej długości, albo z płytki poziomej o wymiarach 300x40 mm i płytki pionowej o wymiarach 200x40 mm, umieszczonej pod płytką poziomą w połowie jej długości.

§ 18. 1. Liczba znaków pomiarowych zależy od przeznaczenia i długości statku i nie może być mniejsza niż:

- 1) trzy pary — na statku przeznaczonym do przewozu ładunków o długości równej lub większej niż 40 m;
- 2) dwie pary — na statku przeznaczonym do przewozu ładunków o długości mniejszej niż 40 m;
- 3) jedna para — na statku nieprzeznaczonym do przewozu ładunków.

2. Znaki pomiarowe umieszcza się na obu burtach tak, aby linia pozioma lub dolna krawędź płytki poziomej pokrywała się z wodnicą maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia, dla którego statek został pomierzony.

3. Znaki pomiarowe rozmieszcza się symetrycznie względem środka geometrycznego wodnicy leżącej w połowie odległości pomiędzy wodnicą statku pustego i wodnicą maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia. Odległość pomiędzy znakami powinna wynosić $1/n$ długości statku, gdzie n jest liczbą par znaków większą niż 1.

4. Znaki pomiarowe nanosi się na kadłubie statku w sposób trwały, przez wyżłobienie lub napunktowanie linii albo przez naspawanie płytek na poszycie i odpowiednio kontrastowe ich pomalowanie.

§ 19. 1. Symbol pomiarowy składa się z liter rozpoznawczych organu inspekcyjnego oraz numeru świadectwa pomiarowego statku.

2. Symbol pomiarowy nanosi się w sposób trwały na znakach pomiarowych oraz dodatkowo, w dobrze widocznym miejscu, określonym w świadectwie pomiarowym, w dowolnej części statku tak, aby nie był narażony na uszkodzenie lub zniszczenie.

§ 20. Symbole pomiarowe nanosi się na wszystkich znakach pomiarowych, jeżeli liczba ich par jest nie większa niż 2, a przy 3 parach — tylko na środkowej parze znaków.

§ 21. Obok znaków pomiarowych, na poszyciu kadłuba statku umieszcza się, z zastrzeżeniem § 23, podziałki zanurzenia. Typy, wymiary, rozmieszczenie, sposób wykonania i barwy podziałek zanurzenia powinny odpowiadać normie PN-W-18052 (ISO 7606).

§ 22. Za bazę pomiarową, czyli punkt zerowy podziałki zanurzenia, przyjmuje się dolną krawędź stępki lub dolną krawędź kadłuba, jeżeli statek nie ma stępki.

§ 23. Podziałki zanurzenia na statku nieprzeznaczonym do przewozu ładunków, o zanurzeniu nie większym niż 1 m, umieszcza się na wniosek armatora.

§ 24. Określa się:

- 1) wzór świadectwa pomiarowego statku żeglugi śródlądowej przeznaczonego do przewozu ładunków — stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 2) wzór świadectwa pomiarowego statku żeglugi śródlądowej nieprzeznaczonego do przewozu ładunków — stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 25. 1. Wysokość opłat za poszczególne czynności pomiaru statku określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, uiszcza się przelewem na rachunek bankowy organu inspekcyjnego.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Infrastruktury: *C. Grabarczyk*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie pomiarów statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 4, poz. 40), które na podstawie art. 4 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o zmianie ustawy o żegludzie śródlądowej oraz ustawy o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 98, poz. 818) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 czerwca 2010 r. (poz. 772)

Załącznik nr 1

WZÓR WNIOSKU O PRZEPROWADZENIE POMIARU STATKU

....., dnia
(miejsowość)

.....

.....
(nazwa armatora, siedziba, numer telefonu)

Dyrektor
Urzędu Żeglugi Śródlądowej
.....

WNIOSEK

o przeprowadzenie pomiaru statku
przeznaczonego/nieprzeznaczonego do przewozu ładunków *)

- 1. Nazwa statku (inny znak rozpoznawczy)
- 2. Numer rejestracyjny
- 3. Port macierzysty

.....
(podpis wnioskodawcy)

Załączniki:

- 1) kserokopia dokumentu rejestracyjnego statku;
- 2) kserokopia dokumentu dopuszczającego statek do żeglugi, jeżeli został wydany;
- 3) kserokopia świadectwa pomiarowego, jeżeli zostało wydane.

*) Niepotrzebne skreślić.

WZÓR ZAŚWIADCZENIA Z POMIARU STATKU

ZAŚWIADCZENIE Z POMIARU STATKU	
..... (nazwa organu inspekcyjnego wydającego zaświadczenie)	
(1) Nazwa lub numer statku	
(2) Wymiary gabarytowe statku (dla przechodzenia przez budowle wodne)	
a) Największa długość	m
b) Największa szerokość	m
c) Największe zanurzenie	m
d) Maksymalna wysokość przelotowa	m
e) Minimalna wysokość przelotowa	m
Opis statku:	(3) Typ statku
(4) Materiał:	(5) Elementy konstrukcyjne
a) kadłuba	
b) pokładówki ¹⁾	
c) pokryw lukowych ¹⁾	
(6) Stocznia budująca	(7) Rok budowy
(8) Długość m	(9) Szerokość m
(10) Typ, znaki rozpoznawcze i moc urządzenia napędowego¹⁾	
(11) Zanurzenie średnie statku pustego w wodzie słodkiej m	(12) Największa nośność w wodzie słodkiej t

(13) Minimalna wolna burta: a) w połowie długości kadłuba m b) w najniższym punkcie wysokości kadłuba ²⁾ mm
Masy znajdujące się na statku, odpowiadające zanurzeniu statku pustego
(14) Rozmieszczenie i opis balastu stałego ³⁾
(15) Maszyny, kotły, rurociągi i inne urządzenia zawierające wodę, olej lub inne ciecze konieczne dla ich działania ³⁾
(16) Przybliżona masa wody w ładowni, której nie da się usunąć normalnymi środkami osuszania ³⁾ t
(17) Wyposażenie: a) opis i przybliżona masa łańcuchów kotwicznych i kotwic t b) przybliżona masa pozostałego wyposażenia ruchomego i części zapasowych t c) przybliżona masa umeblowania i innych urządzeń znajdujących się w kuchni oraz w pomieszczeniach mieszkalnych t d) przybliżona masa łodzi (jednej lub większej liczby) znajdujących się na statku t

d) między płaszczyzną wodnicy statku pustego a dnem

e) między znakiem a dnem statku – suma c) + d)

Symbole pomiarowe:

(21) Symbol pomiarowy naniesiono:⁴⁾

- na wszystkich znakach pomiarowych
- na jednej parze znaków pomiarowych

Poza tym symbol pomiarowy umieszczono na:

(22) Podziałka zanurzenia:⁴⁾

- jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowym
- nie jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowym

Sposób wykonania znaków zanurzenia:

- naspawane
- wyżłobione
- napunktowane

STATEK PRZEZNACZONY DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW

(23) Wyporność statku⁵⁾, licząc od płaszczyzny:⁶⁾ wodnicy statku pustego w wodzie słodkiej dolnej krawędzi dna statku

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
1		31		61	
2		32		62	
3		33		63	
4		34		64	
5		35		65	
6		36		66	
7		37		67	
8		38		68	
9		39		69	
10		40		70	
11		41		71	
12		42		72	
13		43		73	
14		44		74	
15		45		75	
16		46		76	
17		47		77	
18		48		78	
19		49		79	
20		50		80	
21		51		81	
22		52		82	
23		53		83	
24		54		84	
25		55		85	
26		56		86	
27		57		87	
28		58		88	
29		59		89	
30		60		90	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
91		131		171	
92		132		172	
93		133		173	
94		134		174	
95		135		175	
96		136		176	
97		137		177	
98		138		178	
99		139		179	
100		140		180	
101		141		181	
102		142		182	
103		143		183	
104		144		184	
105		145		185	
106		146		186	
107		147		187	
108		148		188	
109		149		189	
110		150		190	
111		151		191	
112		152		192	
113		153		193	
114		154		194	
115		155		195	
116		156		196	
117		157		197	
118		158		198	
119		159		199	
120		160		200	
121		161		201	
122		162		202	
123		163		203	
124		164		204	
125		165		205	
126		166		206	
127		167		207	
128		168		208	
129		169		209	
130		170		210	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
211		251		291	
212		252		292	
213		253		293	
214		254		294	
215		255		295	
216		256		296	
217		257		297	
218		258		298	
219		259		299	
220		260		300	
221		261		301	
222		262		302	
223		263		303	
224		264		304	
225		265		305	
226		266		306	
227		267		307	
228		268		308	
229		269		309	
230		270		310	
231		271		311	
232		272		312	
233		273		313	
234		274		314	
235		275		315	
236		276		316	
237		277		317	
238		278		318	
239		279		319	
240		280		320	
241		281		321	
242		282		322	
243		283		323	
244		284		324	
245		285		325	
246		286		326	
247		287		327	
248		288		328	
249		289		329	
250		290		330	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
331		361		391	
332		362		392	
333		363		393	
334		364		394	
335		365		395	
336		366		396	
337		367		397	
338		368		398	
339		369		399	
340		370		400	
341		371		401	
342		372		402	
343		373		403	
344		374		404	
345		375		405	
346		376		406	
347		377		407	
348		378		408	
349		379		409	
350		380		410	
351		381		411	
352		382		412	
353		383		413	
354		384		414	
355		385		415	
356		386		416	
357		387		417	
358		388		418	
359		389		419	
360		390		420	

Uwaga

Masę ładunku [t] oblicza się na podstawie różnicy między:

wypornością statku [m³] odpowiadającą średniemu zanurzeniu na początku ładowania/rozładowania a

wypornością statku [m³] odpowiadającą średniemu zanurzeniu po zakończeniu ładowania/rozładowania

i przez pomnożenie tej różnicy przez gęstość wody w porcie, w którym odczytano dane zanurzenia.

Zwiększenie średniego zanurzenia h przy przejściu statku z wody o gęstości $d1$ na wodę o mniejszej gęstości $d2$ wynosi:
 $h \times (d1 - d2) \times a$ [cm]

Zmniejszenie średniego zanurzenia h przy przejściu statku z wody o gęstości $d3$ na wodę o większej gęstości $d4$ wynosi:
 $h \times (d3 - d4) \times a$ [cm]

gdzie a jest współczynnikiem będącym funkcją kształtu statku i przyjmowane jest w zasadzie jako równe 0,9.

STATEK NIEPRZEZNACZONY DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW

(24) Wyporność przy maksymalnym zanurzeniu ⁷⁾	m ³
(25) Wyporność przy zanurzeniu do wodnicy statku pustego ⁷⁾	m ³
(26) Wyporność między wodnicą statku pustego a wodnicą maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia ⁷⁾	m ³

Uwagi

(miejsowość, data)

(podpis osoby upoważnionej)

¹⁾ Wypełnić tylko w przypadku, gdy pokładówki, pokrywy lukowe czy silnik istnieją.

²⁾ Wypełnić tylko w przypadku, gdy punkt ten nie znajduje się na śródokręciu.

³⁾ Wypełniać tylko w przypadku, gdy jest balast stały, maszyny albo woda w ładowni.

⁴⁾ Zaznaczyć odpowiednią rubrykę.

⁵⁾ Tablica ta może zostać niewypełniona dla statków, których różnica w zanurzeniu nie będzie używana dla określenia ich ładunku.

⁶⁾ Zaznaczyć odpowiednią rubrykę.

⁷⁾ Można wypełniać tylko rubrykę 24 lub 25 i wówczas nie wypełniać rubryki 26.

WZÓR ŚWIADECTWA POMIAROWEGO STATKU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ
PRZEZNACZONEGO DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW

Rzeczpospolita Polska

ŚWIADECTWO POMIAROWE

**STATKU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ
przeznaczonego do przewozu ładunków**

Uwagi wyjaśniające

Zamieszczone poniżej uwagi wyjaśniające dotyczą tylko niektórych rubryk, oznaczonych w świadectwie numerami w nawiasach; pozostałe rubryki, oznaczone numerami z kropką, nie wymagają wyjaśnień.

- (1) Nazwa kraju i litery rozpoznawcze kraju.
- (2) Nazwa i siedziba organu wydającego świadectwo.
- (4) Numer porządkowy świadectwa w rejestrze organu inspekcyjnego.
- (5) Data wpisania świadectwa do tego rejestru.
- (6) Symbol pomiarowy jest złożony z danych zawartych w rubrykach 3 i 4.
- (7) Nazwa lub numer statku — w przypadku zmiany przekreślić poprzednią nazwę lub poprzedni numer i wpisać nową nazwę lub nowy numer w rubryce 8.
- (9) Miejsce i data wpisania nowej nazwy lub nowego numeru do świadectwa.
- (10) Podpis osoby upoważnionej.
- (11) Pieczęć osoby upoważnionej.
- (12) W rubryce a) podaje się największą długość, czyli długość gabarytową statku, z uwzględnieniem takich części stałych statku, jak odbojnice, wsporniki kotwic, płetwa sterowa; jeżeli płetwę sterową można tak ustawić, że nie wystaje ona poza obrys rufy, to długość liczy się wówczas do krawędzi ruf. W rubryce b) podaje się największą szerokość, czyli szerokość gabarytową statku mierzoną w najszerszym miejscu do zewnętrznych krawędzi stałych części statku, takich jak odbojnice, osłony kół łopatkowych. W rubryce c) podaje się największe zanurzenie, czyli zanurzenie statku do wodnicy maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia. W rubryce d) podaje się maksymalną wysokość przelotową mierzoną od wodnicy statku pustego do najwyższej położonego punktu stałej konstrukcji statku; w tej samej rubryce, dla statku z opuszczoną sterówką, pokładówką lub masztem, podaje się poniżej minimalną wysokość przelotową, mierzoną przy najniższym położeniu opuszczanych elementów konstrukcji statku.
- (13) Określenie typu statku, na przykład holownik, pchacz, statek pasażerski, statek towarowy, szalanda.
- (14) Określenie materiału, na przykład stal, stop aluminium, siatkobeton, laminat, drewno.
- (15) Wskazanie zasadniczych szczegółów konstrukcyjnych, które mogą ulec zmianie (pokładowy, bezpokładowy, istnienie lub brak pokryw lukowych) oraz ewentualne szczególne charakterystyki.
- (16) Nazwa i siedziba stoczni, w której zbudowano statek, oraz ewentualnie stoczni, która go przebudowała lub odbudowała.
- (17) Za rok budowy uważa się rok zwodowania statku. W odpowiednich przypadkach podaje się rok jego przebudowy lub odbudowy.
- (18) Podaje się długość kadłuba statku bez odbojnic, wsporników kotwic i płetwy sterowej.
- (19) Podaje się największą szerokość mierzoną do zewnętrznej powierzchni poszycia bez odbojnic, osłony kół łopatkowych itp.
- (20) Maszyna parowa, silnik spalinowy, typ i numer fabryczny, moc znamionowa w kW.
- (21) Średnia arytmetyczna zapisów podana w rubryce 30 d). Płaszczynę wodnicy statku pustego określa się dla wody słodkiej o gęstości 1,000 t/m³.
- (23) Najwyższą wodnicę ładunkową określa się znakami pomiarowymi.
- (24) Podaje się w miarę możliwości przybliżoną masę balastu stałego.
- (25) Wskazanie typu i liczby maszyn lub kotłów.
- (28) Liczba znaków pomiarowych oraz sposób ich wykonania.
- (29) Odległości mierzy się w płaszczyźnie symetrii statku i równoległe do płaszczyzny maksymalnego zanurzenia.
- (30) Przy określaniu punktu, powyżej którego statku nie można już uważać za wodoszczelny, nie bierze się pod uwagę otworów wlotowych i wylotowych instalacji wody zaburtowej.
- (32) Podaje się sposób wykonania podziałek zanurzenia.
- (33) Jeżeli nie wypełnia się tablicy, to przekreśla się ją jedną linią.
- (34)–(59) W rubrykach tych można podać wszelkie dodatkowe wiadomości dotyczące pomierzenia, jak również ewentualnie dane użyteczne dla przestrzegania przepisów żeglugowych.
- (64) Miejsce i data wydania świadectwa.
- (65) Funkcja oraz imię i nazwisko osoby wydającej świadectwo.
- (66) Podpis osoby wydającej świadectwo.
- (67) Pieczęć organu wydającego świadectwo.

(1) RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)		(2) Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej	
3. Litery rozpoznawcze organu inspekcyjnego	(4) Nr świadectwa pomiarowego	(5) Wpisano do rejestru dnia	(6) Symbol pomiarowy
(7) Nazwa lub numer statku			
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
(12) Wymiary gabarytowe statku (dla przechodzenia przez budowle wodne)			
a) Największa długość			m
b) Największa szerokość			m
c) Największe zanurzenie			m
d) Maksymalna wysokość przelotowa			m
e) Minimalna wysokość przelotowa			m
Opis statku:		(13) Typ statku	
(14) Materiał:		(15) Elementy konstrukcyjne	
a) kadłuba			
b) pokładówki ¹⁾			
c) pokryw lukowych ¹⁾			
(16) Stocznia budująca			(17) Rok budowy
(18) Długość	m	(19) Szerokość	m

(20) Typ, znaki rozpoznawcze i moc urządzenia napędowego ¹⁾			
(21) Zanurzenie średnie statku pustego w wodzie słodkiej	m	22. Największa nośność w wodzie słodkiej	t
(23) Minimalna wolna burta:			
a) w połowie długości kadłuba	mm	b) w najniższym punkcie wysokości kadłuba ²⁾	mm
Masy znajdujące się na statku, odpowiadające zanurzeniu statku pustego			
(24) Rozmieszczenie i opis balastu stałego ³⁾			
t			

(25) Maszyny, kotły, rurociągi i inne urządzenia zawierające wodę, olej lub inne ciecze konieczne dla ich działania ³⁾		t
26.	Przybliżona masa wody w ładowni, której nie da się usunąć normalnymi środkami osuszania ³⁾	t
27. Wyposażenie:		
a)	opis i przybliżona masa łańcuchów kotwicznych i kotwic	t
b)	przybliżona masa pozostałego wyposażenia ruchomego i części	t
c)	przybliżona masa umeblowania i innych urządzeń znajdujących się w kuchni oraz w pomieszczeniach mieszkalnych	t
d)	przybliżona masa łodzi (jednej lub więcej) znajdujących się na statku	t
Zapasy:		
a)	przybliżona masa wody słodkiej	t
b)	przybliżona masa zapasów	t
Znaki pomiarowe		
(28)	Liczba znaków pomiarowych na każdej burcie ☐	
Poziom maksymalnego zanurzenia jest oznaczony na każdej burcie statku: ⁴⁾		
☐ liniami wyżłobionymi ☐ liniami napunktowanymi ☐ płytkami naspawanymi		

Znaki, licząc od dziobu statku	Lewa burta			Prawa burta		
	1 dziób	2	3 rufa	1 dziób	2	3 rufa
(29) Odległość mierzona w poziomie: [m]						
a) od pionowej linii przedniego znaku do skrajnego punktu dziobu statku						
b) pomiędzy liniami pionowymi sąsiednich znaków						
c) od pionowej linii ostatniego znaku do skrajnego punktu rufy statku						
(30) Odległości pionowe na poziomie każdego znaku: [m]						
a) między znakiem a górną krawędzią pokładu						
b) między znakiem a płaszczyzną równoległą do płaszczyzny maksymalnego zanurzenia, powyżej której statek nie może być uważany za wodoszczelny						
c) między znakiem a płaszczyzną wodnicy statku pustego						
d) między płaszczyzną wodnicy statku pustego a dnem						
e) między znakiem a dnem statku – suma c) + d)						
Symbole pomiarowe:						
31. Symbol pomiarowy naniesiono: ⁴⁾						
☐ na wszystkich znakach pomiarowych						
☐ na jednej parze znaków pomiarowych						
Poza tym symbol pomiarowy umieszczono na:						
(32) Podziałka zanurzenia:⁴⁾						
☐ jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowym						
☐ nie jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowym						
Sposób wykonania znaków zanurzenia:						
☐ naspawane						
☐ wyłobione						
☐ napunktowane						

STATEK PRZEZNACZONY DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW

(33) Wyporność statku⁵⁾, licząc od płaszczyzny:⁶⁾

wodnicy statku pustego w wodzie słodkiej dolnej krawędzi dna statku

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
1		31		61	
2		32		62	
3		33		63	
4		34		64	
5		35		65	
6		36		66	
7		37		67	
8		38		68	
9		39		69	
10		40		70	
11		41		71	
12		42		72	
13		43		73	
14		44		74	
15		45		75	
16		46		76	
17		47		77	
18		48		78	
19		49		79	
20		50		80	
21		51		81	
22		52		82	
23		53		83	
24		54		84	
25		55		85	
26		56		86	
27		57		87	
28		58		88	
29		59		89	
30		60		90	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
91		131		171	
92		132		172	
93		133		173	
94		134		174	
95		135		175	
96		136		176	
97		137		177	
98		138		178	
99		139		179	
100		140		180	
101		141		181	
102		142		182	
103		143		183	
104		144		184	
105		145		185	
106		146		186	
107		147		187	
108		148		188	
109		149		189	
110		150		190	
111		151		191	
112		152		192	
113		153		193	
114		154		194	
115		155		195	
116		156		196	
117		157		197	
118		158		198	
119		159		199	
120		160		200	
121		161		201	
122		162		202	
123		163		203	
124		164		204	
125		165		205	
126		166		206	
127		167		207	
128		168		208	
129		169		209	
130		170		210	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
211		251		291	
212		252		292	
213		253		293	
214		254		294	
215		255		295	
216		256		296	
217		257		297	
218		258		298	
219		259		299	
220		260		300	
221		261		301	
222		262		302	
223		263		303	
224		264		304	
225		265		305	
226		266		306	
227		267		307	
228		268		308	
229		269		309	
230		270		310	
231		271		311	
232		272		312	
233		273		313	
234		274		314	
235		275		315	
236		276		316	
237		277		317	
238		278		318	
239		279		319	
240		280		320	
241		281		321	
242		282		322	
243		283		323	
244		284		324	
245		285		325	
246		286		326	
247		287		327	
248		288		328	
249		289		329	
250		290		330	

Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]	Zanurzenie średnie [cm]	Wyporność [m ³]
331		361		391	
332		362		392	
333		363		393	
334		364		394	
335		365		395	
336		366		396	
337		367		397	
338		368		398	
339		369		399	
340		370		400	
341		371		401	
342		372		402	
343		373		403	
344		374		404	
345		375		405	
346		376		406	
347		377		407	
348		378		408	
349		379		409	
350		380		410	
351		381		411	
352		382		412	
353		383		413	
354		384		414	
355		385		415	
356		386		416	
357		387		417	
358		388		418	
359		389		419	
360		390		420	

Uwaga

Masę ładunku [t] oblicza się na podstawie różnicy między:

- wypornością statku [m³] odpowiadającą średniemu zanurzeniu na początku ładowania/rozładowania a
- wypornością statku [m³] odpowiadającą średniemu zanurzeniu po zakończeniu ładowania/rozładowania

i przez pomnożenie tej różnicy przez gęstość wody w porcie, w którym odczytano dane zanurzenia.

Zwiększenie średniego zanurzenia h przy przejściu statku z wody o gęstości $d1$ na wodę o mniejszej gęstości $d2$ wynosi:

$$h \times (d1 - d2) \times a \text{ [cm]}$$

Zmniejszenie średniego zanurzenia h przy przejściu statku z wody o gęstości $d3$ na wodę o większej gęstości $d4$ wynosi:

$$h \times (d3 - d4) \times a \text{ [cm]}$$

gdzie a jest współczynnikiem będącym funkcją kształtu statku i przyjmowane jest w zasadzie jako równe 0,9.

Uwagi (34) ÷ (59)

Poprzednie, unieważnione świadectwa pomiarowe			
60. Nazwa organu, który wydał świadectwo	Data wpisania do rejestru	Symbol pomiarowy	Nazwa lub numer statku
61.	dnia	62.	organ inspekcyjny
63. Termin ważności świadectwa upływa z dniem			
Niniejsze świadectwo traci jednakże ważność wcześniej, jeżeli statek ulegnie takim zmianom (remont, przebudowa, trwałe odkształcenia), w wyniku których dane zawarte w rubryce 22 lub 33 nie są już dokładne.			
(64) Świadectwo niniejsze wystawiono w		dnia	
(65)	(66)	(67)	
68. Numer zarejestrowania ⁷⁾		69. Kraj zarejestrowania ⁷⁾	

¹⁾ Wypełnić tylko w przypadku, gdy pokładówki, pokrywy lukowe czy silnik istnieją.

²⁾ Wypełnić tylko w przypadku, gdy punkt ten nie znajduje się na śródokręciu.

³⁾ Wypełnić tylko w przypadku, gdy jest balast stały, maszyny albo woda w ładowni.

⁴⁾ Zaznaczyć odpowiednią rubrykę.

⁵⁾ Tablica ta może być niewypełniona dla statków, których różnica w zanurzeniu nie będzie używana do określenia ich ładunku.

⁶⁾ Zaznaczyć odpowiednią rubrykę.

⁷⁾ Wypełnia się w świadectwach wszystkich zarejestrowanych statków.

WZÓR ŚWIADECTWA POMIAROWEGO STATKU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ
NIEPRZEZNACZONEGO DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW

Rzeczpospolita Polska

ŚWIADECTWO POMIAROWE STATKU ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ nieprzeznaczonego do przewozu ładunków

Uwagi wyjaśniające

Zamieszczone poniżej uwagi wyjaśniające dotyczą tylko niektórych rubryk, oznaczonych w świadectwie numerami w nawiasach; pozostałe rubryki, oznaczone numerami z kropką, nie wymagają wyjaśnień.

- (1) Nazwa kraju i litery rozpoznawcze kraju.
- (2) Nazwa i siedziba organu wydającego świadectwo.
- (4) Numer porządkowy świadectwa w rejestrze organu inspekcyjnego.
- (5) Data wpisania świadectwa do tego rejestru.
- (6) Symbol pomiarowy jest złożony z danych zawartych w rubrykach 3 i 4.
- (7) Nazwa lub numer statku — w przypadku zmiany przekreślić poprzednią nazwę lub poprzedni numer i wpisać nową nazwę lub nowy numer w rubryce 8.
- (9) Miejsce i data wpisania nowej lub nowego numeru do świadectwa.
- (10) Podpis osoby upoważnionej.
- (11) Pieczęć osoby upoważnionej.
- (12) W rubryce a) podaje się największą długość, czyli długość gabarytową statku, z uwzględnieniem takich części stałych statku, jak odbojnice, wsporniki kotwic, płetwa sterowa; jeżeli płetwę sterową można tak ustawić, że nie wystaje ona poza obrys rufy, to długość liczy się wówczas do krawędzi rufy. W rubryce b) podaje się największą szerokość, czyli szerokość gabarytową statku mierzoną w najszerszym miejscu do zewnętrznych krawędzi stałych części statku, takich jak odbojnice, osłony kół łopatkowych. W rubryce c) podaje się największe zanurzenie, czyli zanurzenie statku, do wodnicy maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia. W rubryce d) podaje się maksymalną wysokość przelotową, mierzoną od wodnicy statku pustego do najwyżej położonego punktu stałej konstrukcji statku; w tej samej rubryce, dla statku z opuszczoną sterówką, pokładówką lub masztem, podaje się poniżej minimalną wysokość przelotową, mierzoną przy najniższym położeniu opuszczanych elementów konstrukcji statku.
- (13) Określenie typu statku, na przykład holownik, pchacz, statek pasażerski, statek towarowy, szalanda.
- (14) Określenie materiału, na przykład stal, stop aluminium, siatkobeton, laminat, drewno.
- (15) Wskazanie zasadniczych szczegółów konstrukcyjnych, które mogą ulec zmianie (pokładowy, bezpokładowy, istnienie lub brak pokryw lukowych) oraz ewentualne szczególne charakterystyki.
- (16) Nazwa i siedziba stoczni, w której zbudowano statek, oraz ewentualnie stoczni, która go przebudowała lub odbudowała.
- (17) Za rok budowy uważa się rok zwodowania statku. W odpowiednich przypadkach podaje się rok jego przebudowy lub odbudowy.
- (18) Podaje się długość kadłuba statku bez odbojnic, wsporników kotwic i płetwy sterowej.
- (19) Podaje się największą szerokość mierzoną do zewnętrznej powierzchni poszycia bez odbojnic, osłony kół łopatkowych itp.
- (20) Maszyna parowa, silnik spalinowy, typ i numer fabryczny, moc znamionowa w kW.
- (21) Średnia arytmetyczna zapisów podana w rubryce 30 d). Płaszczynę wodnicy statku pustego określa się dla wody słodkiej o gęstości 1,000 t/m³.
- (23) Najwyższą wodnicę ładunkową określa się znakami pomiarowymi.
- (24) Podaje się w miarę możliwości przybliżoną masę balastu stałego.
- (25) Wskazanie typu i liczby maszyn lub kotłów.
- (28) Liczba znaków pomiarowych oraz sposób ich wykonania.
- (29) Odległości mierzy się w płaszczyźnie symetrii statku i równoległe do płaszczyzny maksymalnego zanurzenia.
- (30) Przy określaniu punktu, powyżej którego statku nie można już uważać za wodoszczelny, nie bierze się pod uwagę otworów wlotowych i wylotowych instalacji wody zaburtowej.
- (32) Podaje się sposób wykonania podziałek zanurzenia.
- (33) Jeżeli nie wypełnia się tablicy, to przekreśla się ją jedną linią.
- (37) — (59) W rubrykach tych można podać wszelkie dodatkowe wiadomości dotyczące pomierzenia, jak również ewentualnie dane użyteczne dla przestrzegania przepisów żeglugowych.
- (64) Miejsce i data wydania świadectwa.
- (65) Funkcja oraz imię i nazwisko osoby wydającej świadectwo.
- (66) Podpis osoby wydającej świadectwo.
- (67) Pieczęć organu wydającego świadectwo.

(1) RZECZPOSPOLITA POLSKA (PL)		(2) Dyrektor Urzędu Żeglugi Śródlądowej	
3. Litery rozpoznawcze organu inspekcyjnego	(4) Nr świadectwa pomiarowego	(5) Wpisano do rejestru dnia	(6) Symbol pomiarowy
(7) Nazwa lub numer statku			
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
8. Nowa nazwa lub numer statku			
(9)	dnia	(10)	(11)
(12) Wymiary gabarytowe statku (dla przechodzenia przez budowle wodne)			
a) Największa długość		m	
b) Największa szerokość		m	
c) Największe zanurzenie		m	
d) Maksymalna wysokość przelotowa		m	
e) Minimalna wysokość przelotowa		m	
Opis statku: (13) Typ statku			
(14) Materiał:		(15) Elementy konstrukcyjne	
a) kadłuba			
b) pokładówki ¹⁾			
c) pokryw lukowych ¹⁾			

(16) Stocznia budująca		(17) Rok budowy	
(18) Długość	m	(19) Szerokość	m
(20) Typ, znaki rozpoznawcze i moc urządzenia napędowego ¹⁾			
(21) Zanurzenie średnie statku pustego w wodzie słodkiej	m	22. Największa nośność w wodzie słodkiej	m
(23) Minimalna wolna burta:			
a) w połowie długości kadłuba	mm	b) w najniższym punkcie wysokości kadłuba ²⁾	mm
Masy znajdujące się na statku, odpowiadające zanurzeniu statku pustego			
(24) Rozmieszczenie i opis balastu stałego ³⁾			

(25) Maszyny, kotły, rurociągi i inne urządzenia zawierające wodę, olej lub inne ciecze konieczne do ich działania³⁾

26. Przybliżona masa wody w ładowni, której nie da się usunąć normalnymi środkami osuszania³⁾ t

27. Wyposażenie:

a) opis i przybliżona masa łańcuchów kotwicznych i kotwic t

b) przybliżona masa pozostałego wyposażenia ruchomego i części zapasowych t

c) przybliżona masa umeblowania i innych urządzeń znajdujących się w kuchni oraz w pomieszczeniach mieszkalnych t

d) przybliżona masa łodzi (jednej lub więcej) znajdujących się na statku t

Zapasy:

a) przybliżona masa wody słodkiej t

b) przybliżona masa zapasów t

Znaki pomiarowe

(28) Liczba znaków pomiarowych na każdej burcie

Poziom maksymalnego zanurzenia jest oznaczony na każdej burcie statku:⁴⁾

liniami wyżłobionymi liniami napunktowanymi płytkami naspawanymi

Znaki, licząc od dziobu statku	Lewa burta			Prawa burta		
	1 dziób	2	3 rufa	1 dziób	2	3 rufa

(29) Odległość mierzona w poziomie: [m]

- a) od pionowej linii przedniego znaku do skrajnego punktu dziobu statku
- b) pomiędzy liniami pionowymi sąsiednich znaków
- c) od pionowej linii ostatniego znaku do skrajnego punktu rufy statku

(30) Odległości pionowe na poziomie każdego znaku: [m]

- a) między znakiem a górną krawędzią pokładu
- b) między znakiem a płaszczyzną równoległą do płaszczyzny maksymalnego zanurzenia, powyżej której statek nie może być uważany za wodoszczelny
- c) między znakiem a płaszczyzną wodnicy statku pustego
- d) między płaszczyzną wodnicy statku pustego a dnem
- e) między znakiem a dnem statku – suma c) + d)

Symbole pomiarowe:31. Symbol pomiarowy naniesiono:⁴⁾ na wszystkich znakach pomiarowych na jednej parze znaków pomiarowych

Poza tym symbol pomiarowy umieszczono na:

(32) Podziałka zanurzenia:⁴⁾ jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowym nie jest umieszczona przy każdym znaku pomiarowymSposób wykonania znaków zanurzenia: naspawane wyłobione napunktowane**33. STATEK NIEPRZEZNACZONY DO PRZEWOZU ŁADUNKÓW**34. Wyporność przy maksymalnym zanurzeniu⁵⁾ m³35. Wyporność przy zanurzeniu do wodnicy statku pustego⁵⁾ m³36. Wyporność między wodnicą statku pustego a wodnicą
maksymalnego dopuszczalnego zanurzenia⁵⁾ m³

Uwagi (37) ÷ (59)

Poprzednie, unieważnione świadectwa pomiarowe			
60. Nazwa organu, który wydał świadectwo	Data wpisania do rejestru	Symbol pomiarowy	Nazwa lub numer statku
61.	dnia	62.	organ inspekcyjny
<p>63. Termin ważności świadectwa upływa z dniem </p> <p>Niniejsze świadectwo traci jednakże ważność wcześniej, jeżeli statek ulegnie takim zmianom (remont, przebudowa, trwałe odkształcenia), w wyniku których dane zawarte w rubrykach 22, 34, 35 lub 36 nie są już dokładne.</p>			
(64) Świadectwo niniejsze wystawiono		dnia	
(65)	(66)	(67)	(67)
68. Numer zarejestrowania ⁶⁾		69. Kraj zarejestrowania ⁶⁾	

¹⁾ Wypełniać tylko w przypadku, gdy pokładówki, pokrywy lukowe czy silnik istnieją.

²⁾ Wypełniać tylko w przypadku, gdy punkt ten nie znajduje się na śródookręciu.

³⁾ Wypełniać tylko w przypadku, gdy jest balast stały, maszyny albo woda w ładowni.

⁴⁾ Zaznaczyć odpowiednią rubrykę.

⁵⁾ Można wypełniać tylko rubrykę 34 lub 35 i wówczas nie wypełniać rubryki 36.

⁶⁾ Wypełnia się w świadectwach wszystkich zarejestrowanych statków.

WYSOKOŚĆ OPŁAT ZA POSZCZEGÓLNE CZYNNOŚCI POMIARU STATKU

Pkt	Rodzaj statku	Oplata (zł)
Statki towarowe bez napędu		
1.	do 500 t	300
2.	od 500 t do 1500 t	450
3.	od 1500 t	700
4.	barki motorowe	jak za barki bez napędu + 150
5.	zbiornikowce	odpowiednio jak za statki towarowe bez napędu lub barki motorowe + 100
Holowniki, pchacze i lodolamacze		
6.	do 500 kW	400
7.	od 500 do 1500 kW	750
8.	powyżej 1500 kW	950
Małe statki o napędzie mechanicznym i żaglowe, także łodzie bez silników w zależności od wyporności		
9.	do 60 m ³	400
10.	powyżej 60 m ³	750
Urządzenia pływające (LxBxT)		
11.	bez maszyn	300 + 0,50 za każdy 1 m ³
12.	z maszynami	jak urządzenia pływające bez maszyn + 150
13.	statki do połowu ryb z napędem (LxBxT)	450 + 0,50 za każdy 1 m ³
Promy motorowe		
14.	do 75 osób	400 + 5 za każdą tonę nośności
15.	od 75 do 400 osób	600 + 5 za każdą tonę nośności
Statki pasażerskie		
16.	do 75 osób	400
17.	od 75 do 400 osób	600

18.	powyżej 400 osób	750
	Statki kabinowe (hotelowce)	
19.	do 75 osób	750
20.	powyżej 75 osób	950

Pkt	Czynność pomiaru statku	Oplata (zł)
I.	Dokonywanie pomiarów statków i określanie ich nośności lub wyporności – obliczenia	1/5 – 2/5 opłat z pkt 1–20
II.	Sprawdzenie środków ratunkowych i wyposażenia dla dopuszczalnej liczby pasażerów	1/5 – 2/5 opłat z pkt 16–20
III.	Sprawdzenie prawidłowego umieszczenia znaków wołnej burty	35 za każdą burzę
IV.	Sprawdzenie rozmieszczenia znaków i symboli pomiarowych, w tym naniesienie cech lub tabliczki komisji inspekcyjnej	25 za każdy znak lub cyfrę
V.	Sprawdzenie podziałek zanurzenia oraz sposobów ich rozmieszczenia	25 za każdą parę

Pkt	Czas trwania czynności pomiaru statku	Oplata za każdą rozpoczętą godzinę i za każdego eksperta komisji inspekcyjnej (zł)
I.	Przegląd, inspekcja, kontrola, próby, pomiary, obliczenia, sporządzanie raportów	80